

Membres numeraris

Oriol Camps i Giralt

Oriol Camps i Giralt va néixer a Barcelona el 1949. Entre els membres de la Secció Filològica hi ha llatinistes i hel·lenistes, escriptors i traductors, però hi són majoria els llicenciats o doctors en filologia catalana.

Oriol Camps també és filòleg, però no pas un filòleg convencional, com es veurà a continuació. La majoria de filòlegs de la nostra secció són experts en el tema de la codificació, amb bons coneixements de gramàtica, fonètica, lèxic, lexicografia, antroponímia, etc. N'hi ha uns quants que també hi entenen en qüestions d'estandardització de la llengua (elaboració, cultiu i vehiculació del corpus normatiu), però sobretot des d'un vessant teòric. Des de fa temps ens hem adonat que ens falta gent que tingui experiència en el camp pràctic de l'estandardització; professionals que vinguin del món de l'assessorament lingüístic, de la correcció, de l'elaboració i del cultiu en diverses àrees (llenguatge administratiu i jurídic, mitjans de comunicació orals i escrits, traducció i creació, etc.), i, especialment, persones que hagin seguit de prop el procés d'estandardització de la llengua en aquests últims quaranta anys de normalització lingüística i que hi hagin participat activament. I això és el que intentem corregir ara amb la incorporació de professionals reconeguts en aquests àmbits.

Des que jo vaig entrar a l'Institut d'Estudis Catalans l'any 2005, he vist que la majoria de les propostes de nous membres de les diferents seccions es fixaven sobretot en els currículums acadèmics (se seleccionaven professors universitaris que havien publicat molts llibres i articles i que havien participat en congressos i en grups punters d'investigació) i no gaire en les aportacions de la pràctica professional, per importants que fossin. Convé recordar que el fundador de l'Institut d'Estudis Catalans, Enric Prat de la Riba, va

concebre aquesta institució no pas com una acadèmia de notables sinó com un centre de recerca i innovació, format per persones amb noves idees, amb empena i voluntat de treballar pel país i per la llengua. És evident que en una secció com la nostra l'experiència tècnica i creativa en el camp de la codificació i l'estandardització és imprescindible, tant o més que les aportacions teòriques, o simplement acadèmiques.

Amb la creació recent de la Comissió d'Estandardització i de la seva corresponent Oficina d'Estandardització (abans, Oficina d'Assessorament), s'ha fet més indispensable encara augmentar el nombre de col·laboradors en el camp de l'estandardització i creiem que ha arribat l'hora d'incorporar a la Secció Filològica algú que s'hagi cremat les celles corregint, assessorant tècnics i creadors, orientant equips de correcció i assessorament, creant llenguatge radiofònic i televisiu, donant models de llengua, etc.

Pensem que la persona idònia per a cobrir aquest perfil és Oriol Camps i Giralt, que des de l'any 1976 s'ha dedicat de ple a feines relacionades amb la codificació i l'estandardització de la llengua, en un vessant de gran impacte social: primer en el camp de la llengua escrita —com a corrector al diari *Avui* (1976-1980) i, després, al DOGC (1980-1987)— i, més tard, en el camp de l'oralitat, fent de director durant 26 anys de la Unitat d'Assessorament Lingüístic de Catalunya Ràdio (UAL) (1987-2013); essent responsable (al costat de Maria Alba Agulló, cap del Servei Lingüístic de TV3) de la creació i posada en marxa de l'ÉsAdir (el web d'assessorament lingüístic de la CCRTV), del qual va ser director, juntament amb els caps del dit Servei Lingüístic de TV3; finalment, esdevenint assessor lingüístic de la CCMA (càrrec que va compaginar amb la direcció de la UAL de Catalunya Ràdio).

Cal destacar especialment què és la UAL i, sobretot, què ha representat en el procés d'estandardització de la llengua catalana i en la creació d'un model de llenguatge radiofònic en català. Com vaig dir l'any 2007, en la presentació pública del llibre de Daniel Casals, *Ràdio en català. Contribució de Catalunya Ràdio a la creació d'un llenguatge radiofònic català* —obra en què l'autor posava l'èmfasi en l'existència d'un llenguatge radiofònic propi en català, diferent de l'existent en castellà, i en el paper que havien fet els professionals de Catalunya Ràdio en l'establiment d'aquest llenguatge—, la UAL ha anat supervisant i modelant el llenguatge radiofònic català durant un quart de segle i, el que és més important, aquest llenguatge ha funcionat com a referent per a totes les ràdios, públiques i privades, d'arreu de Catalunya. Al davant de tot l'equip de la UAL (professionals i becaris), com a responsable màxim i com a ànima de la casa, hi ha hagut durant vint-i-sis anys Oriol Camps i Giralt.

A més del seu perfil professional, totalment adequat per a les necessitats actuals i futures de l'SF, Oriol Camps sempre ha estat respectuós amb l'IEC i ha mostrat una gran

lleialtat a la seva Secció Filològica, amb la qual ha col·laborat sempre que se l'ha necessitat. Hi ha participat en alguns dels nostres Seminaris de Correcció de Textos i ha atès les consultes que li hem fet sobre el model de llengua. Darrerament (anys 2013-2015) ha treballat en qualitat de relator en les feines del Grup d'Ortoèpia, i cal dir que no s'ha limitat a fer de relator, sinó que hi ha col·laborat com un membre més del grup i, a estones, com el més destacat. Els seus coneixements de variació funcional i de fonètica, la seva experiència professional en els mitjans i la seva bona disposició davant de les consultes que se'ns han fet des de l'Oficina de Gramàtica, l'han convertit en una persona indispensable no sols per a la revisió de la part de fonètica de la GIEC, sinó per a la futura revisió de la *Proposta d'estàndard oral de la llengua catalana (fonètica)*.

D'altra banda, la presidenta de la Secció Filològica li ha encarregat darrerament una feina cabdal per a la recent Comissió de Relacions Exteriors: posar en marxa la plataforma digital de contacte entre els membres d'aquesta comissió (i d'altres membres que ho vulguin) i alguns responsables lingüístics dels mitjans de comunicació (L'Acadèmia Oberta). Ell ha estat qui ha gestionat el debat d'ençà de la inauguració al setembre d'enguany, i ho ha fet amb eficàcia.

Així doncs, la Secció Filològica creu que aquest candidat no sols té prou mèrits per a ser membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans sinó que és la persona idònia per a la plaça convocada (perfil d'estandardització) i un professional indispensable per a la Secció, que farà sens dubte grans aportacions en el si de les dues noves comissions de la Secció: tant en la Comissió d'Estandardització com en la Comissió de Relacions Exteriors.

Text llegit per la senyora Mila Segarra i Neira en el Ple del dia 14 de desembre de 2015